

Η διαπάλη με τον φασισμό στην Κύπρο (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Ιούλη του 2016 στην ηλεκτρονική σελίδα της [Αγκάρας](#).

Περιεχόμενο

11 Ιούλη, 2016

Η διαπάλη με τον φασισμό στην Κύπρο.

γράφει ο Αλι Σαχίν

Διανύουμε μια περίοδο στην οποία ο φασισμός αγκομαχάει να ανέβει και στις δύο μεριές του νησιού.

Στον Νότο, οι επιθέσεις εναντίων Τουρκοκυπρίων από Ελληνοκύπριους φασίστες, οι οποίοι αυξάνουν τις δυνάμεις τους εδώ και καιρό, εν μέρη δίνουν ευκαιρίες και χώρο στους Τουρκοκύπριους φασίστες οι οποίοι ψάχνουν για αφορμές.

Οι Τουρκοκύπριοι φασίστες, μέχρι πρότινος δεν έβρισκαν «δικαιολογημένη» αφορμή για να διαδηλώσουν στους δρόμους. Τώρα έχουν επωφεληθεί από τις επιθέσεις και προχώρησαν σε διαδήλωση στην Αμμόχωστο.

Η αυτοαποκαλούμενη «Αντίδραση ενάντια στον Ρατσισμό» (ırkçılığa karşı bir tepki) εμπεριείχε συνθήματα του τύπου «οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος», «αίμα και εκδίκηση», «Η Κύπρος είναι Τουρκική και θα παραμείνει Τουρκική». Αυτό δείχνει ότι οι «αντίπαλες» φασιστικές οργανώσεις τροφοδοτούν η μία την άλλη.

Είναι σημαντική υποχρέωση ειδικά για τις αριστερές οργανώσεις να συζητήσουν για την πάλη ενάντια στον φασισμό που ολοένα ψάχνει για ευκαιρίες για να μεγαλώσει.

Ανεξάρτητα από τις προθέσεις των φασιστικών στοιχείων, είναι σημαντικό να καταλάβουμε τη δυναμική του φασισμού μέσα στις Τ/Κ και Ε/Κ κοινότητες και εν τέλη να συζητήσουμε για την βάση της πάλης ενάντια σε αυτές τις δυναμικές.

Στην προκειμένη περίπτωση, Βόρεια του νησιού, ο φασισμός προσπάθησε να επιβιώσει ανεπιτυχώς με το να έρχεται σε μη ουσιαστική ρήξη με αυτούς που ορίζει ως «εχθρούς» δηλαδή Ελληνοκύπριους, Αριστερούς, και Κούρδους φοιτητές στα πανεπιστήμια.

Από την άλλη, στον Νότο του νησιού, ο φασισμός στηρίζεται στον σοσιαλσοβινισμό, ο οποίος αναπτύχθηκε με την παρουσία της Τουρκίας στο νησί μετά το 1974. Επιπρόσθετα αυτοί αναδείχθηκαν στους δρόμους μέσω της ξενοφοβίας.

Ο φασισμός, που συνοπτικά παρουσιάσαμε πιο πάνω, δεν είναι σε καμία περίπτωση στατικός. Με την πάροδο του χρόνου, οι θέσεις και ο χαρακτήρας του μεταβάλλεται μέσα στις κοινωνίες. Έχουν φτάσει στη φάση που είναι, μέσα από αλεπάλληλες μεταλλάξεις.

Στην παρούσα φάση, τι μπορούμε να κάνουμε ενάντια στο Φασισμό;

Ποια είναι τα καθήκοντα των επαναστατών και προοδευτικών των δύο κοινοτήτων;

Είναι άχρηστο και φυγόπονο αν κριτικάρουμε μόνο τους φασίστες της άλλης μεριάς, ενώ οι φασιστικές συγκεντρώσεις και στις δύο πλευρές, ανεβάζουν την ένταση.

Γίναμε μάρτυρες μιας τέτοιας συμπεριφοράς στις πρακτικές του CTP (Republican Turkish Party).

Ενώ στο κοινοβούλιο μέλη του CTP καταδίκασαν αμέσως τις επιθέσεις του ΕΛΑΜ εναντίων Τουρκοκυπρίων, το CTP δεν πήρε μέτρα και πρωτοβουλίες ενάντια σε φασιστικές κινήσεις στο Βορρά, όσες φορές αυτό ήταν στην κυβέρνηση.

Από την άλλη, είναι αυταπάτη να νομίζουμε ότι συμμετέχοντας σε δικαιοδικές δραστηριότητες με ομάδες που υπερασπίζονται την ειρήνη αρκεί, ενώ ο φασισμός έχει επιρροή στην καθημερινότητα με απτά αποτελέσματα.

Σε μια χώρα που υπάρχει εθνική αντιπαλότητα και φασισμός, το πρωταρχικό καθήκον των επαναστατών των δυο κοινοτήτων είναι να συγκρουστούν με τον φασισμό στην κοινωνία τους και να παλέψουν εναντίον του.

Η αξιοποίηση των εθνικιστικών επιθέσεων ενάντια στην δική σου εθνοτική οντότητα, είναι ανεπαρκής στα πλαίσια της πάλης για αδερφοποίηση των δύο κοινοτήτων και τείνει να γίνει και δεξιά πολιτική.

Ένα καλό παράδειγμα είναι η ύπαρξη και η συμπεριφορά Ελληνοκυπρίων ενάντια στις επιθέσεις του ΕΛΑΜ προς Τουρκοκύπριους είναι πολύ πιο αποτελεσματική από την αντίσταση των Τ/Κ προς το ΕΛΑΜ. Από την άλλη μεριά, αυτό ισχύει και για τους Τ/Κ που συγκρούονται με τους Γκρίζους Λύκους (Ülkü Ocakları) και τους Νέους Μαχητές (Genç Mühacitler).

Αν καταφέρουμε να γιγαντώσουμε τέτοια παραδείγματα, η εμπιστοσύνη μεταξύ των δύο κοινοτήτων θα ενισχυθεί. Η εμπιστοσύνη μπορεί να υπάρξει με αμοιβαίες ενέργειες.

Αυτό ήταν και το κομμάτι που έλλειπε το 1950 με το ΑΚΕΛ, το οποίο εν τέλει απομόνωσε την Τ/Κ αριστερά στην πάλη τους με τους Τ/Κ εθνικιστές.

Η τακτική ενάντια στον εθνικισμό πρέπει να είναι πέρα του υπεραπλουστευμένου: «Είμαστε όλοι Κύπριοι, είμαστε όλοι αδέρφια». Η τακτική είναι για κοινή δράση η οποία πρέπει να κατανοεί της ανάγκες της κάθε κοινότητας και να συντονίζεται αναλόγως.

Η ανάγκη των Τουρκοκυπρίων δεν είναι απλά μια στεγνή στήριξη του ΑΚΕΛ ενάντια στις πολιτικές του ΑΚΡ (Justice and Development Party) και των Τ/Κ εθνικιστών. Εκτός αυτού οι Τουρκοκύπριοι έχουν ανάγκη την Ελληνοκυπριακή Αριστερά η οποία θα αντιστέκεται στον Ελληνικό εθνικισμό, τις δραστηριότητες των φασιστικών στοιχείων στους δρόμους και την ίδια ώρα καλεί σε αδερφοποίηση με τους Τ/Κ. Οποιοδήποτε άλλος τρόπος μόνο ζημιές μπορεί να μετρήσει.

Σαν Τουρκοκύπριοι και Ελληνοκύπριοι αριστεροί, πρέπει να βρισκόμαστε συχνά και να συζητάμε αυτά τα θέματα.

Στην πάλη ενάντια στον Φασισμό, χωρίς την κατανόηση των αναγκών των δύο κοινοτήτων, κοινός και αποφασιστικός αγώνας δεν μπορεί να δημιουργηθεί.

Αλί Σαχίν.

Bağımsızlık Yolu (Independence Path)

[Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Αγκάρρα \(Ομάδα\)](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2016](#), [Απροσδιόριστη Τοποθεσία](#), [Φασισμός](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**

Cyprus Movements Archive

Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:fasismos_sahin

Last update: **2025/04/20 19:32**